Înțeleptul merge singur pe calea celor fericiți, conducându-i și pe alții pe același drum. Vorbele, oricât ar fi de aspre, nu-l supără, fiindcă îi sunt adresate spre binele lui.

La început, vinul e dulce și, la fel ca o călătorie fermecată, îi derutează pe cei care nu știu să vadă în el păcatul.

Gustul mâncării îl cunoaște doar cel care mănâncă; să răspundă poate doar cel care este întrebat; visează doar cel care doarme; pentru nelegiuit, cel mai bun exemplu e al judecătorului care ajunge să fie judecat.

Pleacă-ți urechea la vorba folositoare, chiar dacă vine de la un copil; nu asculta vorba urâtă, chiar dacă vine de la un bătrân.

Cu adevărat, cel ce va trece în regatul de dincolo de moarte se va găsi în rândul celor înțelepți, între cei ce neîngrădit vorbesc cu divinul Ra.

Educă în tine simțul blândeții, nu te lăsa purtat de pasiuni și alungă de la tine sentimentele de supărare și de furie.

Timpul nu iubește și nu urăște pe nimeni, el este cu toți indiferent – el îi poartă pe toți la fel.

Timpul, firea proprie, necesitatea, întâmplarea sunt elementele de bază, dar numai combinarea lor în chip favorabil sau nefast devine cauză a fericirii sau a nefericirii. Temeiul fericirii stă în cunoașterea de sine și în ascetism.

Tot ceea ce produce mintea poate fi realizat prin mijloace omenești. Soarta ține de însușirile nevăzute ale oamenilor.

Toate faptele, gândurile și vorbele noastre se țin după noi – așa că faceți numai binele!

Podoabele înțeleptului sunt totdeauna modestia și simplitatea, el e mereu în stare să accepte binele celor rostite; și cum spiritul meu singur tinde către virtuți, el înclină astfel spre adepții binelui.

Cel impulsiv nu va cunoaște niciodată adevărul.

Fiecare hotărâre nepărtinitoare micșorează puterea minciunii, afirmă adevărul, dă naștere binelui și distruge răul la fel cum hrana distruge foamea.

Moliciunea, afemeierea, starea bolnăvicioasă, ataşamentul de locurile natale, viața îmbelşugată, temerea – iată cele şase obstacole pe calea către măreție.

Acolo unde sunt prețuiți cei nedemni și sunt disprețuiți cei demni, acolo își află refugiu foamea, moartea și frica.

Eroul, învățatul și femeia frumoasă găsesc adăpost oriunde s-ar duce.

